

Judecătoria Centru, mu. Chișinău
Judcător: Șt. Niță
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: V. Pruteanu, I. Cimpoi și A. Minciuna
Curtea Supremă de Justiție
Judecători: A. Cobăneanu, V. Clevadi și T. Chișca-Doneva

ÎNCHEIERE

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

examinând cererea de revizuire depusă de către Agentul guvernamental,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de
arendă „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (Societatea cu Răspundere
Limitată „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii
Drumurilor al Republicii Moldova, Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” și
Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la încasarea dobânzii de
întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2015, prin care recursul
declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, a fost restituit,

A C O N S T A T A T:

La 12 ianuarie 2012, Întreprinderea de arendă „Gara Auto Chișinău” în proces de
reorganizare (Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”) a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor
al Republicii Moldova, Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului
Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a
cheltuielilor de judecată.

Solicită reclamantul încasarea în mod solidar din contul Ministerului
Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova și Întreprinderii de
Stat „Gările și Stațiile Auto”, în beneficiul Întreprinderii de arendă „Gara Auto
Chișinău” în proces de reorganizare (Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-

Tur”), a prejudiciului sub formă de dobândă de întârziere, în cuantum de 4989500,99 lei și a cheltuielilor de judecată în cuantum de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 11 iulie 2012, cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de arendă „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată a fost admisă.

S-a dispus încasarea din contul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, suma de 4989500,99 lei – cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 50000 lei – cu titlu de taxă de stat (f.d. 122, 123-129, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013, a fost admis apelul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, casată hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 11 iulie 2012, cauza fiind remisă pentru rejudecare în prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 202, 203-208, vol. I).

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de arendă „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 54, 56-59, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 14 mai 2014, invocând ilegalitatea hotărârea primei instanțe, Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă. Totodată, apelantul a solicitat scutirea de la plata taxei de stat.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 9 iulie 2014, a fost respinsă cererea apelantului cu privire la scutire de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel, acordându-i-se apelantului termen pînă la 30 iulie 2014, ora 11⁰⁰, pentru achitarea taxei de stat (f.d. 91, vol. II).

Prin decizia Curții Supreme de Justiției din 24 septembrie 2014, a fost respins recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, fiind menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 9 iulie 2014 (f.d. 119-124, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014 (f.d. 150, 151-153, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel fiind neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justificată a probelor administrate, fiind constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar în consecință a adoptat o hotărâre întemeiată.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 7 aprilie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, a contestat-o cu recurs. Recurentul a solicitat scutirea de la plata taxei de stat pentru declararea recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 aprilie 2015, a fost respinsă cererea cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, fiindu-i acordat recurentului termen până la 7 mai 2015, pentru achitarea taxei de stat în mărime de 25000 lei. Instanța a atenționat că în caz de neprezentare a dovezii de achitare a taxei de stat în termenul stabilit, cererea de recurs va fi restituită.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2015, a fost respinsă cererea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la declararea recursului, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de arendă „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

A fost restituită cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, fiind remisă recurentului, cu toate actele anexate. I s-a explicat recurentului că restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetată a recursului după înlăturarea neajunsurilor cu respectarea celorlalte reguli stabilite de lege pentru declararea lui. A fost atenționat recurentul, Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, că conform art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, termenul respectiv fiind un termen de decădere și nu poate fi restabilit (f.d. 160, vol. II).

La 28 noiembrie 2017, Agentul guvernamental a depus cerere de revizuire în temeiul lit. g) art. 449 CPC, solicitând admiterea acesteia și recunoașterea expresă a violării drepturilor reclamantului garantate de art. 6 paragraful 1 din Convenție, după caz, acordarea satisfacției pentru violarea pretinsă.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul a invocat că la 5 iulie 2017, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului RM cererea Societății cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur” v. Republicii Moldova (nr. 58107/15), în care a solicitat Guvernului prezentarea poziției sale cu privire la o eventuală reglementare amiabilă a cauzei.

Susține că Guvernul și-a exprimat poziția în favoarea reglementării amiabile a cauzei, asumându-și obligația de a cere redeschiderea procedurii civile prin intermediul revizuirii și remedierea pretinselor violări ale Convenției la nivel național.

În acest sens, revizuentul a menționat că la 7 aprilie 2015, societatea reclamantă a depus o cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, solicitând scutirea de la plata taxei stat în legătură cu situația financiară precară a întreprinderii, precum și existența sechestrului aplicat pe contul de decontare al acesteia.

Întru susținerea cererii sale de recurs, societatea reclamantă a anexat dovezi ce atestau situația financiară precară a acesteia, precum și lipsa mijloacelor financiare necesare pentru a-i permite achitarea taxei de stat la depunerea cererii de recurs, fapt indicat inclusiv în textul încheierii Curții Supreme Justiție din 14 aprilie 2015. La fel, a fost anexată întru susținerea cererii de recurs și o încheiere a Judecătoriei Buiucani din 19 septembrie 2013, cu privire la măsurile de asigurare a acțiunii, pe o altă cauză, prin care pe bunurile Societății cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur” au fost aplicate sechestrul.

Revizuentul a mai precizat că în susținerea cererii sale de scutire de la plata taxei de stat, societatea reclamantă a înlăturat neajunsurile constatate prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014, prin care s-a respins recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chisinau din 9 iulie 2014, prin care s-a respins cererea de scutire de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel a societății reclamante. Potrivit încheierii Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014, reclamantul nu ar fi prezentat informația de la organul fiscal cu privire la deținerea conturilor bancare, precum și probe ce ar demonstra lipsa oricăror bunuri mobile sau imobile.

Consideră revizuentul că probele prezentate de societatea reclamantă au atestat incapacitatea acesteia de a achita taxa de stat, iar situația patrimonială a societății nu a fost examinată în mod suficient, fiindu-i în acest mod limitat accesul la justiție ca urmare a imposibilității acesteia de a achita taxa de stat.

Totodată, a punctat revizuentul că suma taxei de stat stabilită la depunerea cererii de recurs a fost una vădit excesivă în raport cu resursele societății reclamante la acea perioadă, iar în acest mod, obligarea societății reclamante de a achita taxa de stat în mărimea indicată a constituit o limitare disproporționată a dreptului acesteia la o

instanță, încălcând astfel dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenție.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire declarată de Agentul guvernamental este întemeiată și urmează a fi admisă.

În favoarea concuziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii.

Potrivit art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Temeiurile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile de către legislator sunt specificate exhaustiv în art. 449 CPC.

Conform art. 449 lit. g) CPC, revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova.

Se reține că la 5 iulie 2017, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului RM cererea Societății cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur” v. Republicii Moldova (nr. 58107/15), în care a solicitat Guvernului prezentarea poziției sale cu privire la o eventuală reglementare amiabilă a cauzei.

În acest sens, Guvernul Republicii Moldova recunoaște violarea drepturilor reclamantului, Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană, exprimându-și poziția în favoarea reglementării amiabile a cauzei, prin asumarea obligației de a cere redeschiderea procedurilor civile prin intermediul revizuirii și remedierea pretinselor violări ale Convenției la nivel național.

Conform art. 6 alin. (1) al Convenției, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 alin. (1) al Convenției, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

Articolul 6 este o dispoziție convențională, care include garanții de natură procedurală, rolul său fiind de a consacra desfășurarea legitimă a unui proces judiciar cu referire la contestațiile asupra drepturilor cu caracter civil și penal.

Ar fi de neconceput ca art. 6 § 1 să reglementeze amănunțit ansamblul de garanții procedurale recunoscute părților unei acțiuni civile, fără a proteja în mod primordial ceea ce face realmente posibilă exercitarea practică a acestor garanții: accesul la instanța

judecătorească. Mecanismul de garantare a Convenției Europene vizează protecția unor drepturi efective și concrete, și nu a unor drepturi teoretice și iluzorii.

Astfel, la caz se constată că la 12 ianuarie 2012, Întreprinderea de arendă „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de arendă „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”) a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 9 iulie 2014, a fost respinsă cererea apelantului cu privire la scutire de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel, acordându-i-se apelantului termen pînă la 30 iulie 2014, ora 11⁰⁰, pentru achitarea taxei de stat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014, a fost respins recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, fiind menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 9 iulie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 7 aprilie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, a contestat-o cu recurs. Recurentul a solicitat scutirea de la plata taxei de stat pentru declararea recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 aprilie 2015, a fost respinsă cererea cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, fiindu-i acordat recurentului termen pînă la 7 mai 2015, pentru achitarea taxei de stat în mărime de 25 000 lei. Instanța a atenționat că în caz de neprezentare a dovezii de achitare a taxei de stat în termenul stabilit, cererea de recurs va fi restituită.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2015, a fost respinsă cererea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs, fiind restituită cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014.

În acest context, pornind de la poziția Guvernului Republicii Moldova, prin care recunoaște violarea drepturilor reclamantului, Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată încălcarea principiului accesului liber la justiție și a dreptului de acces la o instanță, prin

respingerea cererii înaintate de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs, care a generat restituirea cererii de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”.

Or, din actele cauzei se distinge cert faptul că întru susținerea cererii sale cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, societatea reclamantă a anexat dovezi ce atestau situația financiară precară a acesteia precum și lipsa mijloacelor financiare necesare pentru a-i permite achitarea taxei de stat la depunerea cererii de recurs, fapt indicat inclusiv în textul încheierii Curții Supreme de Justiție din 14 aprilie 2015 și anume: rapoartele financiare ale societății reclamante pentru anii 2013-2014, certificatul eliberat de Societatea pe Acțiuni „Moldindconbank”, cu privire la situația conturilor curente, extrasul eliberat de la Oficiul Fiscal Buiucani din 13 martie 2015, precum și certificatul eliberat de OCT Chișinău din 30 martie 2015.

La fel, a fost anexată întru susținerea cererii cu privire la scutirea de la plata taxei de stat și o încheiere privind instituirea măsurii de asigurare a acțiunii emisă de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 19 septembrie 2013, pe o altă cauză, prin care pe bunurile Societății cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur” au fost aplicate sechestrul.

Instanța de judecată punctează faptul că în susținerea cererii sale de scutire de la plata taxei de stat, societatea reclamantă a înlăturat neajunsurile constatate prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014, privind respingerea recursului declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 9 iulie 2014 prin care s-a respins cererea de scutire de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel a societății reclamante. Potrivit încheierii Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014, reclamantul nu ar fi prezentat informația de la organul fiscal cu privire la deținerea conturilor bancare, precum și probe ce ar demonstra lipsa oricăror bunuri mobile sau imobile. Cu toate acestea, cererea de a fi scutit de la plata taxei de stat a fost oricum respinsă.

De menționat că, probele prezentate de societatea reclamantă au atestat incapacitatea acesteia de a plăti taxa de stat, iar situația patrimonială a societății nu a fost examinată în mod suficient, fiindu-i în acest mod limitat accesul la justiție ca urmare a imposibilității acesteia de a achita taxa de stat.

Astfel, Colegiul notează că o astfel de soluție este incompatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că instanța europeană a elaborat o jurisprudență potrivit căreia articolul 6 § 1 din Convenție, garantează oricărei persoane dreptul că o instanță să cunoască de orice contestație privind drepturile sau obligațiile sale cu caracter civil. Se consacră în așa mod „dreptul la o instanță” inclusiv dreptul de acces și anume dreptul de a sesiza instanța în materie civilă, astfel constituind numai un aspect. Totuși, „dreptul la o instanță” nu este unul absolut și este reglementat de către Stat. (Stankov v. Bulgaria, 12/10/2007, § 50)

Instanța de judecată punctează că obligația justițiabililor de a achita jurisdicțiilor civile taxe aferente cererilor lor nu ar putea fi considerate o restricție a dreptului de acces la un tribunal incompatibil cu Articolul 6 § 1 din Convenție. Totuși, cuantumul taxelor, apreciat în lumina circumstanțelor particulare ale unei anumite cauze, este un factor de care trebuie ținut cont pentru a determina dacă persoana a beneficiat de dreptul său de acces sau nu. (Stankov v. Bulgaria, 12/10/2007, §52)

Cuquantumul cheltuielilor de judecată, apreciat în contextul circumstanțelor unei spețe date, inclusiv capacitatea reclamantului de a le achita, precum și faza procedurală în care această restricție este impusă sunt factori care trebuie luați în considerare atunci când se determină dacă o persoană a beneficiat de dreptul de acces la un tribunal sau dacă, din cauza cuantumului cheltuielilor de judecată, dreptul de acces la un tribunal a fost restrâns în așa măsură încât este afectat însăși substanța sa. (Weissman și alții v. România, §37)

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție punctează că suma taxei de stat stabilită la depunerea cererii de recurs a fost una vădit excesivă în raport cu resursele societății reclamante la acea perioadă. Astfel, obligarea societății reclamante de a achita taxa de stat în mărimea indicată a constituit o limitare disproporționată a dreptului acesteia la o instanță, încălcând astfel dreptul la un proces echitabil garanta de art. 6 paragraful 1 din Convenție.

În aceste condiții, este necesar de a admite cererea de revizuire depusă de Agentul Guvernamental, a casa încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2015, prin care a fost respinsă cererea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs, fiind restituită cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014.

Referitor la acordarea părții lezate unei compensații echitabile pecuniare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Obligația de a repara orice violare pretinsă a Convenției revine autorităților naționale. O decizie sau o măsură a autorității naționale în favoarea reclamantului nu este, în principiu, suficientă pentru a-1 lipsi de statutul de „victimă”, cu excepția cazului în care autoritățile naționale au recunoscut încălcarea Convenției, în mod expres sau în substanță, iar apoi au acordat despăgubiri.

Conform art. 4 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Dacă există neconcordanță între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Prin hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 1298 din 24 iulie 1997, în vigoare din 21 august 1997, a fost ratificată Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 04 noiembrie 1950.

Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 55 din 14 octombrie 1999, privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituția Republicii Moldova, a hotărât că principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și cele la care Republica Moldova a aderat, sunt parte componentă a cadrului legal al Republicii Moldova și devin norme ale dreptului ei intern. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului și legile interne ale Republicii Moldova, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Constituție, organele de drept sunt obligate să aplice reglementările internaționale.

Conform art. 11 din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, procedura amiabilă (soluționarea amiabilă a unei cauze împotriva Republicii Moldova) se face printr-un acord. Acordul de soluționare amiabilă se încheie între Guvernul Republicii Moldova, reprezentat de Agentul guvernamental și reclamant sau reprezentantul acestuia, și se perfectează în formă scrisă.

Astfel, părțile pot negocia condițiile de reparare a prejudiciului cauzat petiționarului prin hotărârea judecătorească prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Or, repararea prejudiciului cauzat printr-o hotărâre judecătorească, prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, poate fi efectuat în primul rând prin modificarea (casarea) acesteia și numai apoi prin acordarea unei compensații pecuniare. Aceasta deoarece hotărârea judecătorească, în ordinea juridică internă are putere de lucru judecat din care rezultă efectele specifice și care pot produce consecințe nefaste și ilegale asupra subiectului în cauză.

Prin urmare, părțile interesate – Agentul Guvernamental și petiționarul – Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, urmează să încheie un acord privind compensația pecuniară echitabilă în sensul art. 41 din Convenție.

Din considerentele menționate și având în vedere că argumentele invocate de Agentul guvernamental se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 449 lit. g) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea de revizuire, a casa încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2015, prin care a fost respinsă cererea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs și a fost restituită cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 și a recunoaște violarea drepturilor Societății cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur” garantate de art. 6 §1 din Convenția Europeană.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 449 lit. g), art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se constată violarea dreptului Societății cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur” garantate de Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Se admite cererea de revizuire depusă de către Agentul guvernamental.

Se casează integral încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2015, în cauza intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de arendă „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se admite cererea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”, cu privire la scutirea de la plata taxei de stat pentru declararea recursului.

Se scutește Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur” integral de la plata taxei de stat în sumă de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei pentru declararea recursului.

Cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de arendă „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată se reține în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinarea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Casa-Tur” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, în alt complet de judecată.

Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea